

Ο ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΕΛΗΝΗ

Στην Ανατολή τής Στοάς άνωθεν και εκατέρωθεν τής θέσεως τού Σεβασμίου υπάρχουν οι συμβολικές παραστάσεις τής Σελήνης ☾ και τού Ηλίου ☼.

Η υιοθέτηση τών συμβόλων αυτών στον Τεκτονισμό είναι ανάλογος προς την χρήση των στις αρχαίες θρησκείες, από όπου μάλλον έλκουν την καταγωγή.

Στα Αιγυπτιακά Μυστήρια ο Όσιρις ήταν ο Ηλιος και η Ισις η Σελήνη.

Στα Ελευσίνια μυστήρια, ενώ ο Ιεροφάντης αντιπροσωπεύε τον Δημιουργό και ο Δαδούχος τον Ηλιο, ο επιβώμιος ιερέας εκπροσωπούσε την Σελήνη.

Τα ίδια ελατήρια ώθησαν και τον Τεκτονισμό να υιοθέτησει τον ήλιο και την σελήνη μεταξύ τών κοσμημάτων τής Στοάς, η οποία αποτελεί την εικόνα τού σύμπαντος.

Ο κοσμολογικός τους συμβολισμός παριστάνει τις δύο εκφράσεις τών αιτίων τών κόσμων, την μονάδα και την δυάδα τών Πυθαγορείων χάρις στην οποία συλλαμβάνεται, αναπτύσσεται και συντηρείται κάθε τι που γεννιέται, ζει και διατηρείται για την εκπλήρωση τού προορισμού του. Ο ήλιος και η σελήνη αντιπροσωπεύουν επίσης ο μεν Ηλιος την λογική η δε Σελήνη την φαντασία. Έτσι η λογική σε συνδιασμό με την φαντασία αποτελούν την ενσυνείδητη αρχή, την σοφία η οποία διαμορφώνεται από την επίδραση τους.

Κατά τους εσωτεριστές ο Ηλιος είναι το ενεργητικό στοιχείο και η Σελήνη το παθητικό, το άρρεν και το θήλυ. Ο Ηλιος είναι το ενεργητικό στοιχείο γιατί εκπέμπει το φως, η δε Σελήνη σαν ετερόφωτη το παθητικό στοιχείο γιατί δέχεται το φως και το αντανακλά. Ο ήλιος αντιστοιχεί προς το πυρ (Πνεύμα) και η σελήνη προς το ύδωρ (υποσυνείδητο).

